

Jakop AHLBOM:

„Am încercat să găsim o logică a iluziei”

„Vielfalt“ este un spectacol care îmbină mișcarea cu muzica, acrobațiile, dansul, iluzionismul, farsa și elementele de decor, toate acestea prin intermediul fanteziei și a ludicului. Piesa prezentată la Teatrul Odeon în cadrul „Săptămânii Culturii Olandeze“ este cel de-al patrulea spectacol al lui Jakop Ahlbom, o poveste de dragoste înfățișată printr-o serie de imagini cinematografice proiectate într-o lume a iluziei ce capătă sens.

Deși regia poartă semnătura lui Jeroen van den Berg, cel care a avut ideea acestui spectacol este Jakop Ahlbom, actorul principal al piesei:

Jakop Ahlbom: În alte țări nu există același sistem pe care îl avem în Olanda. Eu am o idee, vreau să pun în scenă o piesă, însă vreau să și joc în ea. Atunci am nevoie de cineva care să privescă din exterior. Avem pentru asta un termen numit *final direction*. Regizorul nu este cel care creează, ci este cel care așază lucrurile. Eu știu ceea ce vreau să fac, am ingredientele, sau am o temă, după care caut pe cineva care să mă ajute. La această piesă m-a ajutat Jeroen van den Berg. El a văzut ceea ce am făcut; a privit din exterior în calitate de dramaturg și de regizor. La sfârșit, a fost cel care a pus cap la cap toate imaginile, toate scenele. Apoi am făcut o selecție a celor mai bune secvențe care ar duce mai departe povestea. Chiar dacă nu există o logică a ei, am încercat să găsim o logică a iluziei, care să te facă să înțelegi povestea. Mi-a plăcut ideea realității visului, a logicii visului. M-am gândit că, făcând asta, voi putea spune mai multe despre realitate.

Monica Tarău: *De cât timp aveți nevoie pentru a pune în scenă o astfel de piesă?*

J.A.: Aceasta a durat foarte mult. Nu știu dacă a fost necesar să se întâmple așa. Ne-a luat o lună să lucrăm la părțile de iluzionism, pentru că am vrut să avem elemente de magie foarte bune. Apoi am repetat timp de trei luni pentru a integra aceste elemente într-o poveste, pentru a le combina în povestea pe care o gândisem. Apoi am ales doar o jumătate din elementele de iluzionism pe care le pregătisem.

M.T.: *Vă considerați magician?*

J.A.: Da, e un hobby. Fac asta de opt ani. Îmi place magia. Cel care joacă rolul magicianului este un foarte bun prieten al meu. El începuse deja să învețe să facă scamatorii, așa că l-am învățat și altele pentru piesa aceasta, iar el le-a exersat.

M.T.: *Ne puteți explica unul dintre trucurile dumneavoastră, pe care le-am putea face acasă?*

J.A.: Nu, nu pot. Unul dintre lucrurile minunate ale magiei este acela că trăiește datorită secretului. Oricine îl poate afla dacă dorește, dar cei care iau în serios magia vor păstra secretul. Și asta e minunat. De asta vă puteți bucura de magie. Dacă i-ați afla secretul, nu v-ați mai bucura.

M.T.: *Ce fel de actori pot juca într-o astfel de piesă?*

J.A.: Unii dintre ei sunt dansatori, dar nu este neapărat necesar, atâta vreme cât au o pregătire fizică. Lucrez și cu dansatori, care au un antrenament fizic foarte

bun, dar dacă nu pot să și joace, eu nu pot face nimic. Pentru acest spectacol este nevoie de mult mai mult, trebuie să și joci un anumit rol. Deci este nevoie de o dublă pregătire.

M.T.: *Am văzut că la începutul spectacolului, unul dintre personaje vine din rândul publicului.*

J.A.: La început ne-am gândit să facem o scamatorie în care să folosim pe cineva din public; să-l facem să dispară, apoi să se întoarcă, iar eu să îi iau locul, dar era prea complicat, așa că am renunțat. Motivul pentru care introducem astfel de momente este acela de a aduce publicul mai aproape de poveste. Atunci când cobor de pe scenă, sunt unul dintre spectatori; prin intermediul meu, ei pășesc în poveste. Este tot un truc prin care le captezi atenția. Asta înseamnă că totul li s-ar putea întâmpla și lor.

M.T.: *Câți actori fac parte din trupă?*

J.A.: Acum încerc să formez o trupă. Am patru actori cu care lucrez constant și vreau să continuăm împreună. Îmi doresc să lucrez cu mai mulți oameni, dar îmi place ca o parte dintre ei să fie aceeași. Îmi place să construiesc împreună cu cei cu care interacționez bine.

A consemnat *Monica TARĂU*

André GINGRAS:

„Eu văd dansul ca pe un vis”

În cadrul Săptămânii Culturii Olandeze de la Teatrul Odeon, a fost prezentat și spectacolul *The Autopsy Project* de André Gingras. Modelată după structura unei autopsii, noua creație a coreografului care trăiește acum în Olanda încearcă să arate publicului cât de seducătoare poate fi cunoașterea pură, puterea și tehnologia, într-o societate dominată de ideea progresului științific. Coregraful André Gingras s-a născut în Canada și a studiat la Toronto, Montréal și New York. După ce a studiat în Canada teatrul, literatura engleză și dansul contemporan, a primit Premiul Consiliului Canadian pentru Artă, ceea ce i-a permis continuarea studiilor de dans la New York. În 1999, André Gingras a început să facă coregrafie în Olanda. Prima sa creație, producția Korzo-CYP 17, a fost premiată în anul 2000 la Festivalul de Dans CaDance, același spectacol primind în 2001 Encouragement Prize, distincție acordată de Fondul de Artă din Amsterdam. Au urmat participări la renumite festivaluri precum Rencontres Chorégraphiques de Seine-Saint Denis (Bagnole), Romaeuropa Festival, Munich Dance 2002 și Bienala de la Veneția 2003. După numeroase turnee și invitații la festivaluri și teatre din Europa, India, Australia și America de Nord, André Gingras a venit la București cu noua sa creație, producția Korzo-*The Autopsy Project*, spectacol care a avut premiera pe 1 noiembrie 2007 la Festivalul de Dans Olandez din Haga, în Olanda. Înaintea reprezentației de pe scena Teatrului Odeon, André Gingras ne-a acordat un scurt interviu.

André Gingras: Am locuit la New York timp de cinci ani. Am început să lucrez acolo cu tineri coregrafi, după care am intrat într-o companie unde am lucrat cu un coregraf foarte cunoscut, pe nume Doris Humpfrey, și am dansat sub îndrumarea lui peste tot în lume. Apoi, am venit în Europa și am început să lucrez cu Robert Wilson. Am făcut parte din echipa lui și am călătorit împreună cu ea. Acest lucru mi-a influențat poate cel mai mult cariera, m-a influențat pe mine ca artist. Am lucrat